

РЕШЕНИЕ

№ 18433

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3208** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба И. Н. М., срещу Експертно решение № 90285 от заседание № 22 от 12.02.2025г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по вътрешни, хирургични, нервни и С..

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно, противоречащо на материалния закон. Според оспорващия комисията не е разгледала и обсъдила всички налични документи, с което решението е правилно и обективно.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, не изпраща представители не изразява становище по жалбата.

Заинтересованите лица - ТЕЛК I-ви състав към „Втора МБАЛ-София“ ЕАД;, Агенция за хора с увреждания, ТП на НОИ – [населено място] и РД „Социално подпомагане“ – [населено място], редовно призовани, не изпращат представител и не изразяват становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна :

С Експертно решение № 93281/21.10.2024г. на ТЕЛК „Втора МБАЛ-София“ ЕАД, на оспорващия е определен краен процент на намалена работоспособност 36 %.

Това експертно решение е било оспорено по административен лед пред ответната страна НЕЛК, която е определила водеща диагноза - Увреждания на междупрешленните дискове в

поясния и други отдели на гръбначния стълб с радикулопатия и е определила по част 7, т.15.2 30% ТНР, което според нея е максималното според Наредбата за медицинската експертиза за неоперирани болни.

По установеното затруднено и учестено уриниране, след консултация с уролог са установени клинични и ехографски данни за Доброкачествена простатна хиперплазия /ДПХ/ с остатъчна урина 100мл., за което е поределена оценка по т.5.1, р.Х, ч.8 на НМЕ – 10%.

Въз основа на горното комисията е издала оспореното в настоящето производство решение, с което е отменено ЕР на ТЕЛК по оценка на работоспособността и е дадено ново, с което е определен 32 % ТНР.

С оглед всестранното и пълно изясняване на спора от фактическа страна и предвид на обстоятелството, че съдът не разполага със специални знания, доколкото се оспорва решение във връзка със здравословното състояние на жалбоподателя, по делото е допусната съдебно-медицинска експертиза. В дадения на оспорващия срок за внасяне на определения депозит, такъв не е постъпил. Постъпило е искане за освобождаване от разноски, придружено с декларация за семейно и имуществено състояние, което с Определение № 1725/15.05.2026г. е оставено без уважение. Съображенията на първата инстанция са споделени и от Върховния административен съд с Определение № 2223/25.02.2206г. при повторно дадената възможност за внасяне на депозит, такъв не е постъпил, а в хода на проведеното на 29.04.2026г. заседание оспорващия изрично заявява, че желае делото да приключи без изготвяне на експертиза.

При така приетата фактическа обстановка, съдът следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице, легитимирано да го оспори. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок за подаването на жалба.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно, на основание чл.168, ал.1 АПК, проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.103, ал.4 от Закона за здравето във вр. с чл.106, ал.2 от същия нормативен акт, административен орган.

Спазено е изискването по чл.18, ал.3 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари, един от които е председател на състава. Експертното решение е постановено в състав от четирима специалисти, единият, от които представител на НОИ.

Спазена е установената от чл.59 АПК форма, доколкото ЗЗдр и чл.49 ПУОРОМЕРКМЕ не съдържат специални изисквания в тази насока. Издаденото експертно решение е в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити.

При постановяването му съдът намира, че не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. НЕЛК се е произнесъл по допустима жалба срещу решението на ТЕЛК – подадена в срок и от заинтересовано лице по см. на чл.112, ал.1 ЗЗдр.

Оспорваното решение не противоречи на материалноправните разпоредби.

Спорен между страните по делото е въпросът относно неприемането на определени медицински документи /от ВМА/, с което е некоректно е определен процентът на степен на увреждане на оспорващия, чието разрешаване е определящо за извода за правилно приложение от административния орган на материалния закон – по отношение на преценката на установеното

увреждане, стадия на неговото развитие и обусловения функционален дефицит според Приложение № 1 към разпоредбата на чл.63, ал.1 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, съобразяването на процента на степента на увреждане със степента на установения дефицит, както и определянето на крайния процент степен на увреждане при спазването на Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти съгласно Приложение № 2 към чл.63, ал.3 НМЕ.

Решенията на органите на експертизата имат двойствен характер – от една страна те са индивидуални административни актове, а от друга страна са експертни медицински заключения. В качеството им на индивидуални административни актове актовете на медицинската експертиза на работоспособността, в т. ч. и болничните листове за временна неработоспособност, трябва да отговарят на всички изисквания за законосъобразност на административните актове, в т. ч. и за обосноваване (наличие на фактическо основание за издаването им). Въпросите дали поставената диагноза отговаря на действителното здравословно състояние на И. към момента на издаването им, както и дали заболяването обуславя временна неработоспособност за периода, за който са издадени болничният лист и т. н. изискват специални знания в областта на медицината, каквито съдът не притежава. Както се спомена по-горе, по делото бе допусната съдебно-медицинска експертиза във връзка с направеното от жалбоподателя в жалбата му оспорване на процента ТНР, определен с процесното експертно решение, както и е определен депозит по допуснатата експертиза. В тази връзка следва да се има предвид, че жалбоподателят, след като му беше предоставена многократно възможност, не заплати определения от съда депозит по служебно допуснатата и впоследствие заличена съдебно-медицинска експертиза по настоящото дело. С оглед на обстоятелството, че следва в настоящото производство да бъдат преценени изводи относно действителното здравословно състояние на жалбоподателя, както и за необходимостта евентуално от извършване на допълнителни клинични изследвания и консултации, то съдът не разполага със специални знания и доколкото в настоящото производство не бяха оборени експертните становища на членовете на специализираните състави на НЕЛК, приема, че същите са правилни и законосъобразни. В хода на настоящото производство от жалбоподателя останаха недоказани, със съответните процесуални средства, доводите му за неправилно определен процент ТНР, както и не бяха ангажирани доказателства, които да оборват констатациите на административния орган, в това число и за непредставяне на допълнителни медицински документи от жалбоподателя.

При това положение, настоящият състав намира, че правилно НЕЛК е определила и крайния процент ТНР-32 %. Когато са налице няколко увреждания, за всяко от които в отправните точки за оценка на ТНР е посочен отделен %, общата оценка на ТНР се определя, като за основа се взема най-високият % по съответната отправна точка и ако той не е 100 %, към него се прибавят от 5 до 20 % от сбора на % на останалите увреждания. В случая на И. М. е определен най-високият % за водещата диагноза - Увреждания на междупрешленните дискове в поясния и други отдели на гръбначния стълб с радикулопатия, за което е определен 30% + 30% от сумата на % на другите заболявания, което е 10%, т.е. към най-високия процент 30%, се прибавя 20 % от сбора на другите заболявания /10%/, който е равен на 2 %, или 30 % + 2 % = 32 % ТНР.

Предвид на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е постановен при спазване на материалноправни разпоредби, поради което не е налице основание за отмяна по чл. 146, т.4 от Административнопроцесуалния кодекс. Съдът при извършената служебна проверка по см. на чл.168 АПК не установи други нарушения при издаването на Експертно решение на НЕЛК, които да опорочават волеизявлението на административния орган и да съставляват основания за неговата отмяна.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, жалбоподателят следва да

бъде осъден да заплати направените по делото разноски на ответната страна, но тъй като такива не са претендирани от ответника, съдът не може служебно да присъжда.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 28-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от И. Н. М., срещу Експертно решение № 90285 от заседание № 22 от 12.02.2025г. на Националната експертна лекарска комисия, специализиран състав по вътрешни, хирургични, нервни и С..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: